

מ"י 32532/06/21 - מדינת ישראל נגד עבידה חסין

בית משפט השלום באשקלון

מדינת ישראל נ' חסין

15 יוני 2021

מ"י 32532-06-21

לפני כבוד השופטת דורות בונדה
המבקשת
מדינת ישראל
נגד
UBEIDA CHSIN
המשיב

nocchim:

נציג המבקשת עו"ד ערן צמיר

המשיב הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד שריית עוז

החלטה

אני ממנה את עו"ד שריית עוז והסנגוריה הציבורית לייצוג המשיב.

ניתנה והודעה היום ה' תמוז תשפ"א, 15/06/2021 במעמד הנוכחים.

דורית בונדה, שופטת

ב"כ המבקשת, לאחר שמזההר כחוק:

אני חוזר על האמור בבקשתו, ומצהיר על אמיתות תוכנה.

מגיש לעיון בית המשפט את תיק החקירה, וכן דוח סודי (התיקבל וסומן מב/1).

עמוד 1

ב"כ המבוקשת עונה בחקירה נגדית לב"כ המשיב:

- ש: **באיזה שעה החשוד נעצר.**
ת: בשעה 9:55.
- ש: **באיזה שעה קיבלתם את התע"צ.**
ת: לא ידוע לומר כי אין לי על זה שעה.
- ש: **יש זכ"ד.**
ת: יש לי רשומה מוסדית.
- ש: **התע"צ התקבל אטמול נכוןן לא אטמול.**
ת: תאריך הפקת הפלט 14.6.21.
- ש: **פנitem לתביעות אטמול.**
ת: לא שידוע לי.
- ש: **למרות שהיא עצור מ-00:10 יש הסבר למה לא פנו אטמול לתביעה.**
ת: אני מוצא לא לענות על השאלה זו, אני חשב שהשאלות האלה כלפי היחידה החקורת יש בהם חסרון לב, יש ליחידה החקירה תחנת אשדוד כמות גדולה של עצורים, אין לה יכולת על כל תיק ותיק לשלווח לשיטת חברותי ושירות ליחידת התביעה, לא מדובר בנוהל עבודה שאפשר לעמוד בו וגם היום אנו לא מבקשים להאריך את מעצרו של המשיב ביום נוספת בשעות ספורות בלבד כדי להגיש כתוב אישום. דומה הדבר לעיר על החלטת קצין בדיעבד.

ב"כ המבוקשת מסכם:

אנו מבקשים לאשר ליחידה החקירה זמן קצר של 3 שעות על מנת שיחידת התביעה יוכל לעמוד בתיק ולכל הפחות להגיש הצהרת תובע וזאת לאחר שהיחידה החקירה שפועלות החקירה בתיק הסתיימו כך להבנטה, אני מעריך לחברתי בסיום דבריו תאמר שאין סמכות משפטית לכך אקדימים תרופה למכה ואומר, שאני מפנה את בית המשפט לבש"פ 4829/14, שם כב' השופט ענית התייחס להחלטות קודמות שלו בהם הוא קרא למחוקק להבהיר את נוסחו האמנדרורי של סעיף 17 ד', ובמהלטה זו קרא לאפשר ליחידת התביעה לקבל תיקים שהפועלות הסתיימו, אך עדין לא הוגשה בהם הצהרת תובע או כתוב אישום.

השופט ענית בפסק דין זה אישר החלטות קודמות שלו וביניהם ב"ש מחוזי חיפה 3436/07 אבו ריה פארוק נ' מ"י (21.8.2007) וכן בש"פ 1270/14 שעון נ' מ"י (20.3.14) כאשר השופט מצין בהחלטותינו אלה כי יש לאפשר

לייחידת הנסיבות לעין בתיק שהפעולות הסטיימו על אף שלא הוגש כתוב אישום ולצורך כך "זכאית" יחידה חוקרת למספר שעות בודדות על מנת להגיש את התקיק לעין כאמור.

ב"כ המשיב מסכמת:

בידיים המעצרים קיימן חוק מפורש מפנה את בית המשפט לסעיף 1 לחוק מעצרים שאומר אין מעצר או עיכוב ללא הסכמה מפורשת בחוק, כמו כן מפנה לסעיף 17 ד'.

אני אטען שבהתאם לחוק שגובר על כל פסיקה לא ניתן להאריך את המעצר מבלי הסכמה מפורשת כלומר מבלי הצהרת תובע.

מה יש לנו כאן? מה ההבדל בעניין שלנו לבין העניין שחברי הפנה באותו בש"פ. ההבדל הוא שהחשוב נעצר אטמול בשעה 9:55 בבוקר ובאותו יום התקבל גם התע"צ. ז"א שמאטמול ב-55:9 היחידה החוקרת יכלה גם יכולת להעביר את התקיק לתביעה ולקבל עד היום הצהרת תובע, אבל, חברי עם כל הקבוד לחברי טוועןפה כל מיני טענות כסת"ח שלא מצדיקות את השארתו של החשוד במקורה זהה בתנאי מעצר וזאת אך ורק לטעמי מטעמי עצלות של היחידה החוקרת שיכלה להביא הצהרת תובע ובחירה לא להביא.

יש כאן כמה הבדלים מוחותיים, ראשית מדובר בפסק דין מהעלון על מקרה שהובא להחלטת בית המשפט בשעות אחיה"צ,פה אי אפשר היה פיזית לקבל הצהרת תובע, פלוס, עוד הבדל מהותי שנבעה מסוכנות אינהרנטית תוך המעשה ולכן המסוכנות הזה היא שנתנה לבית המשפט את הגושפנקא לחתם עוד כמה שעות אלה, עם כל הקבוד אנו לא באותו מצב, מדובר כאן בבחירה צער שווה בלתי חוקי לדבורי עם אישור.

ב"כ המבקשת:

הטענה נבדקה ונמצאה לא נכוןה.

ב"כ המשיב:

יש כאן עבירה של שהיא בלתי חוקית. אין לי חלופה, עם כל הקבוד עילות המעצר של מסוכנות ושיבוש שלא מתקינות כאן. אבקש להורות על שחרורו.

ההחלטה

לפני בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב למשך 3 שעות לצרכי חקירה.

בפתח הדיון הבהיר כי החקירה הסטיימה והבקשה מתבקשת כעת על מנת לאפשר לייחידת הנסיבות לעין בתיק

החקירה ולשקל הגשת כתוב אישום ובקשה נלוית לצידו.

אף שהבקשה היא למעצר למשך 3 שעות, הtentahel באולמי דין סוער במסגרתו כל צד שטח את טענותיו וביקש לשכנע את בית המשפט בצדקת דרכו ובנכונות הטענות אשר פורטו על ידו במהלך הדיון.

הבסיס לדין הסוער שהתקיים הוא הוראות סעיף 17 (ד) לחוק המעצרים, אשר קבע כי: **"מעצר אדם וחקירתו נשתיימה, ישחרר מהמעצר, ואולם אם הצהיר טובע כי עומדים להגיש כתוב אישום נגדו ושוכנע בית המשפט, כי יש עילה לבקש את מעצרו עד תום ההליכים, רשאי שופט להאריך את המעצר, מטעם זה, לתקופה שלא עלתה על 5 ימים, בכפוף להוראות סעיף קטן (ב)".**

הצדדים שלפני, לא נחלקו על העובדה הבסיסית כי הלין החקירה בעניינו של המשיב הסתימם.

המשיב חשוד בעבירה של כניסה לישראל ללא חוק ותיק החקירה מלמד כי המשיב אוחז בעבר דומה ובו 2 הרשעות בעבירה זהה.

בעוד ב"כ המבוקשת טען כי חרף סיום הלין החקירה בעניינו של המשיב, עדין בסמכות בית המשפט להאריך את מעצרו לתקופה המבוקשת כעת, טענה ב"כ המשיב כי הוראות חוק המעצרים, אין אפשרות זאת וה顿ציה היחידה אליה ניתן להגיע כעת בהעדר פעולות חקירה, היא שחרورو של המשיב לאלאר.

חשש במקרה שלפני משחרור שואה בלתי חוקי הוא הימלטות מהלכי משפט, כאשר חשש לשימוש הליני חקירה, שעה שזו הסתימה.

הצדדים שנייהם התייחסו להוראות החוק ולפסיקת הרלבנטית, כשפסיקה זו מוכרת לי ואציג כי אף אני בהחלטות קודמות מצאתי לצד בגשת ב"כ המשיב והוריתי במקרים דומים כי אין מקום להאריך מעצר חשוד מבלי שהוגשה הצהרת טובע, שעה שהסתימיו פעולות החקירה בעניינו וראו בעניין זה החלטתי בmai 15048-04-21 מי' נ' איגור רגידובסקי שם הפניתי להחלטת בית המשפט המחויז הנכבד בב"ש כב' השופט שלמה פרידלנד בעמ"י 4696-10-20 היטם אגabbrיה נ' Mai' בו בית המשפט המחויז הנכבד קבע כי **"לאחר שהסתימה החקירה, ובטרם הוגש כתוב אישום, וכאשר לא מופעל המנגנון הקבוע של חוק המעצרים עם הצהרת טובע, עם תיחום הזמן הגלום בה, לצורך גישור בין תקופת החקירה והתקופה שלאחר הגשת כתוב האישום, לא קיימת בחוק המעצרים סמכות מפורשת לתנאים מגבלים, כפי שמפורט בסעיף 17 (ד) לחוק המעצרים".**

ב"כ המבוקשת הפנה במהלך הדיון לפסיקת בית המשפט העליון בבש"פ 4829/14 פלוני נ' Mai' וכן להחלטות המאווזכרות בפסקה זו, כשהתמצית טענותיו הינה, כי חרף סיום הלין החקירה עדין בשלב הנוכחי ניתן להאריך מעצר חשוד אף בטרם הגשת הצהרת טובע.

ב"כ המשפט מנגד, התייחסה לפסיקת בית המשפט העליון הנכבד בעניין **פלוני ב' מ"י** וביקשה לאבחן בין ההחלטה האמורה למקורה שלפנינו, שכן לטענתה הרקע לפסיקת בית המשפט העליון הינו המקירה האינדייבידואלי אשר עמד להכרעה, שבו במקרה האמור מדובר בדבר על מסוכנות גבואה וכן על סד זמינים אשר לא אפשר ליחידה החקורת להגשים החלטת תובע.

בשונה מכך, טענה ב"כ המשפט כי המשפט נעצר כבר אטמול בשעות בוקר מוקדמת, כך שעד לרשות היחידה החקורת זמן מספק להגשים את ההחלטה התובע בעניינו של המשפט.

עוד טענה ב"כ המשפט כי פסיקת העליון התייחסה לעילות המעצר של שיבוש הליך החקירה והלך מעצר בעוד לפנינו חשש מפני הימלטות מהליכי משפט בלבד.

שקלתי טענות הצדדים בכובד ראש ומצאתו לאמצץ את גישת המבקרת על פני גישת המשפט ואנמך;

במקרה שלפנינו הליכי החקירה הסתיימו ונכון הוא כי דרך המלך בהתאם לסעיף 17 (ד) לחוק המעצרים הינה הגשת ההחלטה תובע, זאת וככל ולא עליה בידי המבקרת להגשים כתוב אישום.

אלא, שקיבלה עדמת ב"כ המשפט לפיה כל אימת שהסתינו הליכי החקירה, הדבר מוביל לשחרור אוטומטי של חסודים בלי קשר לטיב ומהות החשדות בעניינם, עשוי להוביל כעולה אף מפסיקת בית המשפט העליון בש"פ 4289/14 **פלוני ב' מ"י** להתזאה שאינה רצiosa ובוודאי שלא הייתה כוונת המחוקק.

נשווה בנסיבותנו כי המשפט שלפני חשור היה ביצוע עבירת רצח, היעלה על הדעת כי הוא היה משוחרר אך בשל כך שלא הוגשה ההחלטה תובע בעניינו תוך היאחזות בהוראות סעיף 17 (ד) לחוק המעצרים?

כבר השופט עמיית החלטות שונות אשר יצאו תחת ידו התייחס לנוסחו המנדטורי של סעיף 17 (ד) לחוק המעצרים וקרא למחוקק לא אחת לתקן נוסח זה על מנת שלא טיפול שגגה בנסיבות בית המשפט בערכאות השונות.

בעניין **פלוני הנ"ל**, ציין בית המשפט העליון כי ב"שלב הדמדומים" בו אנו מצאים, עדין בית המשפט מחויב לבדוק את עילות המעצר, אף אם הסתיימה החקירה, אחרת קבוע בית המשפט העליון "עלולה להיווצר תוצאה בלתי הגיונית בעיליל, לפיה עברין מסוין עלול להשתחרר אך ורק מן הטעם שהחקירה הסתיימה אך ממשום מה לא ניתנה ההחלטה תובע".

על קריית בית המשפט העליון למחוקק לתקן את הנוסח המנדטורי ניתן גם ללמידה מב"ש 3436/07 **אבו ריא פארוק ב' מ"י** שם בית המשפט העליון ציין בין היתר כי נוסחו של החוק "עלול לגרום תקלת חמורה לאינטרס הציבור".

למרבה הצער, אף שאמירות בית המשפט העליון כבר נאמרו לפני הרבה למעלה מעשר, טרם מצא המחוקק לתקן את הוראות סעיף 17 (ד) לחוק וכך גם היום השאלות שועלן במהלך הדיון נותרו רלבנטיות ועל בית המשפט לשוב ולהידרש להן מעת לעת.

ב"כ המשיב טענה כאמור לעיל, כי במקורה שלפנינו לא עומדת על הפרק עילית מעוצר בדמות מסוכנות או חשש לשיבוש אליהן התייחס כב' השופט עמיית בעניין פלוני, אלא ש לדעתי ההחלטה האמורה התייחסה לעילות המעוצר שעמדו לדין באותו עניין ובוודאי שלא הייתה כוונת בית המשפט העליון לשלול אפשרות למעוצר בשל עילות אחרות המתקיימות ב"שלב הדמדומים".

אשר לטענת ב"כ המשיב, כי היחידה החוקרת יכולה להגשים הצהרת תובע תחת הגשת בקשה להארכת מעוצר למשך 3 שעות, סבורני כי גם אם יש בטענה זו אמת, עדין הדבר לא פותר את בית המשפט CUT להידרש למחלוקת בין הצדדים ולהכריע בה.

לאור כל אלה, אף שרצוי היה כי הייתה מונחת בפני בית המשפט לכל הפחות הצהרת תובע, או לחייב כתוב אישום, לא מצאתי כי ישabei הגשת הצהרת תובע, כדי להוביל CUT לשחררו של המשיב אשר כבר הוכח כי הוראות פסקי הדין בעניינו אינן מותירות בו רושם רב, כשרף שתי הרשעות קודמות בעבירה זהה של כניסה לישראל שלא חוק, בחר להיכנס פעם נוספת לישראל ללא היתר דין.

לטעמי, מעבר לעילה של חשש להימלטות מאימת הדין לו ישוחרר המשיב, הרי שבעת הנוכחית בה המצב הבטחוני לעיתים עומד לבחינה, וזאת קיימת אף עילית מעוצר בדמות מסוכנות הכרוכה בהתנהלות המשפט, שכן מדובר במשיב שאינו תושב ישראל וחיף זאת בחר לחזור לתחומי המדינה שלא חוק.

המשיב אמנם מצין בחקירהתו כי עשה זאת לצורכי צרפת, אך ידועים מקרים שבאצללה צו או אחרת, אף מי שנכנס לישראל חוק, בחר ליטול חלק בארועים בטחוניים קשים נגד בוחן המדינה ואזרחה.

שעה של הפרק עילות מעוצר רלבנטיות אשר בוודאי יצדיקו הגשת כתוב אישום ולצדיו בקשה למעוצר עד תום ההליכים, מצאתי שלא להעתר לביקשת ב"כ המשיב לשחררו, תוך שאני מורה על מעוצר למשך 3 שעות כפי שהתבקש על ידי המבקשת מלכתילה.

אצ"ן בשולי החלטתי, כי אף לא הוצאה לפני כל חלופה אשר יש בה כדי לאין את המסוכנות או להבטיח התיצבות המשפט להליכי משפט בעניינו וגם בשל כך, מצאתי כי קיימת הצדקה להורות על הארכת המעוצר.

אצ"ן כי החלטתי ניתנה CUT בשעה 10:15 והמעוצר מוארך ל-3 שעות.

אני מורה לשב"ס לאפשר למשיב להעתיק מספרי טלפון ממיכairy הניד המצוי בפיiquidן, זאת לבקשת בא כוחו.

זכות ערר CHOKE.

ניתנה והודעה היום ה' תמוז תשפ"א, 15/06/2021 במעמד הנוכחים.

דורית בונדה, שופטת

הוקלד על ידי רחל מושיאשוויל